

Arrest

nr. 28 782 van 16 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leoonse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. CHALLOUK loco advocaat H. WUYTS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leoons staatsburger te zijn, afkomstig van Koidu in Kono district, East province. In 1990 vielen de rebellen van RUF Kono aan. De rebellen kwamen langs bij u thuis en vroegen uw vader om zijn rijkdom. Uw vader had enkel geld, wat hij gaf en waarna hij werd doodgeschoten. Uw moeder vroeg te worden gespaard omdat ze zwanger was, maar ze werd ook gedood. U en uw oudere broer (J.) werden door de rebellen meegenomen. U bleef ongeveer 10 jaar bij de rebellen. Eerst deed u toezicht bij degenen die diamant mijnden. U gaf de gevonden diamant door aan (A.), die werkte voor generaal (M.). Uw broer werd in 1996 in Kenema door de Kamajors gedood. U bleef bij de rebellen en ging naar Tongo, Kenema en daarna terug naar Kono. U droeg de munitie en voedsel voor degenen die vochten. Na de oorlog zocht u contact met een vriend van uw vader (P.), maar hij hielp u niet om naar school te gaan. U bleef in de bush, waar u enkele lessen kreeg. Vanaf 2004 mijnde u in de streek van het dorp Yamadu voor ene (K.). U maakte deel uit van een groep van

zeven personen die samen mijnden voor (K.): (B.), (A.), (T.), (M.), (I.), (J.) en uzelf. In 2008 werd er een diamant van 7 karaat gevonden. (B.), (M.) en (J.) wilden de diamant verkopen en met het geld vertrekken. U en de andere drie wilden dit niet. Er ontstond een gevecht tussen (B.) en (A.). (A.) zei dat jullie de diamant aan (K.) dienden te geven. (B.) nam een schoffel en sloeg (A.) op het hoofd. (A.) viel neer en overleed. (I.) nam ook een schoffel en sloeg (B.) op het hoofd. (B.) stierf. (J.) liep weg met de diamant. U liep direct weg naar uw hut, waar u uw verborgen diamant van 3 karaat en geld nam. U vreesde de familie van de overleden mannen en de vrienden van deze jongens. De mannen zijn allen voormalige rebellen en er is nog veel geweld en wraak in Kono. U vreesde te zullen worden gearresteerd door de politie voor onderzoek van de zaak. U vertrok per bus naar Freetown. U ontmoette een jongen op straat, (S.) aan wie u uw situatie uitlegde. Hij bracht u naar een huis in Abacha Street. In Freetown hoorde u het incident op de radio. Jullie namen werden vermeld als gezochte personen. U bleef er twee dagen en u werd voorgesteld aan Mr (K.). Mr (K.) bracht u met de wagen naar Guinee. U verbleef enkele dagen in Conakry, Guinee, waar u later een vliegtuig nam naar Dakar, Senegal. U bleef enkele dagen in Dakar en Mr (K.) stelde u voor aan een vriend (A.), met wie u verder reisde. U zette uw reis op 5 juni 2008 per vliegtuig verder naar Brussel, België. U hebt op 6 juni 2008 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen van voor 2004, verband houden met de oorlog die toen woedde in Sierra Leone. Zonder afbreuk te willen doen aan de ernst van de feiten die zich in die periode voordeden, dient wel te worden vastgesteld dat dit conflict ondertussen voorbij is, waardoor de problemen die u daarover aanhaalt, **niet meer actueel** zijn.

U verklaart echter bovendien uw land van herkomst te hebben verlaten nadat twee leden van uw groep van mijnwerkers omkwamen bij een conflict over een diamant. **Er dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaringen hierover op het Commissariaat- generaal niet overeenstemmen met uw verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat- generaal, opgemaakt op de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 6.6.2008), waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas fundamenteel wordt ondermijnd.**

Zo verklaart u het volgende tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal over het incident dat de aanleiding van uw vlucht uit uw land van herkomst was: U stelt dat **(B.) en (A.)** begonnen te vechten omdat (A.) vond dat de diamant moest **afgegeven** worden en (B.), samen met (M.) en (J.), de diamant wou verkopen (zie gehoor CGVS, p. 6). In de vragenlijst verklaarde u echter dat net (A.) de diamant wilde **verkopen** en daardoor een gevecht ontstond tussen **(A.) en (I.)** (zie vragenlijst CGVS).

Op het Commissariaat-generaal verklaart u verder dat **(B.) en (A.) overleden door het gevecht** (zie gehoor CGVS, p.6, 8). In de vragenlijst stelde u echter dat **(A.) en (I.)** overleden (zie vragenlijst CGVS). Na confrontatie met deze ernstige tegenstrijdigheden, antwoordt u dat het dezelfde mensen zijn. U verklaart dat (A.) en (B.) stierven (zie gehoor CGVS, p.8), wat u even later nog eens bevestigt (zie gehoor CGVS, p.9).

Uw verklaring dat u zich vergiste door de stress is, is weinig overtuigend. Het is immers totaal ongeloofwaardig dat u zich zou vergissen over welke personen overleden in dit incident. Te meer daar deze feiten de grond van uw beweerde vrees uitmaken en de concrete, directe aanleiding voor uw vlucht zouden zijn. Bovendien beweert u de families van de overledenen te vrezen, waardoor het des te merkwaardiger is dat u zich omtrent hun identiteit zou vergissen. Uw verklaringen blijken trouwens over nog enkele elementen ongeloofwaardig te zijn. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw broer (J.), samen met uw ouders in de oorlog stierf (zie verklaring DVZ, nr.30). Voor het CGVS verklaarde u echter dat uw broer samen met u door de rebellen meegenomen werd nadat uw ouders vermoord werden en pas in 1996 stierf (zie gehoor CGVS, p.2). In dit opzicht is het ook merkwaardig dat u, die verklaart ontvoerd te zijn door de rebellen, niet weet waar de afkorting RUF voor staat (zie gehoor CGVS, p.2), hoewel het de grootste rebellenbeweging in Sierra Leone was tijdens de burgeroorlog. Verder is het ook merkwaardig dat u slechts weinig plaatsen in Kono kent (zie gehoor CGVS, p.3), hoewel u verklaarde er tijdens de oorlog verbleven te hebben (zie gehoor CGVS, p.2). Bovendien verklaart u verder heel uw leven in Koidu gewoond te hebben (zie gehoor CGVS, p.3) maar wanneer u gevraagd wordt of Koidu een voetbalteam heeft, verklaart u plots dat u niet zolang in Koidu verbleef (zie

gehoor CGVS, p.3). Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw algehele verklaringen verder aan.

Ten slotte slaagt u er ook niet in aannemelijk te maken dat u in Sierra Leone daadwerkelijk vervolgd zou worden voor de door u aangehaalde (ongeloofwaardige) feiten. U verklaart dat u op de radio hoorde dat uw naam genoemd werd in de zaak, maar u baseert uw verklaringen dat u door de politie gezocht wordt als dader enkel op vermoedens. U stelt immers zelf dat u niet weet wat de autoriteiten met u zouden doen als ze u zouden vinden (zie gehoor CGVS, p.8). Het zou trouwens niet onaannemelijk zijn dat de Sierra Leoneanse autoriteiten op zoek zijn naar de getuigen van deze beweerde dubbele moord. Dit toont echter geenszins aan dat u ook daadwerkelijk zou vervolgd worden en een onmenselijke behandeling zou riskeren. Ook wat betreft uw vrees dat u zal vervolgd worden door de familie van de overledenen, baseert u zich enkel op vermoedens. U haalt geen enkel element aan waaruit blijkt dat deze mensen u ook echt zoeken met het oog op wraak.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U bent ten slotte niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument dat uw asielrelaas zou kunnen staven. Daarbij dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw reisweg eveneens niet overeenstemmen. U verklaart op het Commissariaat- generaal dat u via Guinee en Senegal naar België reisde (zie gehoor CGVS, p.5), terwijl u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde via een tussenstop in Marokko naar België te zijn gereisd (zie gehoor DVZ, punt 34).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Omtrent de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991, de materiële motiveringsplicht en artikel 1A van het internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling. Hij werpt op dat de bestreden beslissing gebaseerd is op beoordelingsfouten. Verzoeker stelt persoonlijke problemen te hebben die gerelateerd zijn aan het heersende gewelddadige klimaat in Sierra Leone en is van mening dat hij beschouwd dient te worden als behorende tot een sociale groep. Hij kan de bescherming van het land niet invoeren omwille van de situatie in het land, met name afwezigheid van een transparant en gestructureerd overheidsbeleid en de heersende corruptie en bedrog. Verzoeker preciseert dat zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) inderdaad verschillen vertonen maar dat deze te wijten zijn aan een toestand van verwarring en stress waarin hij zich bevond na zijn aankomst in België. Aangaande de dood van zijn broer voert hij aan dat hij samen met zijn broer ontvoerd werd door rebellen en dat zijn broer stierf in 1996, aldus tijdens de oorlog en wat dus samenvalt met zijn stelling dat zowel zijn broer als zijn ouders stierven tijdens de oorlog. Verzoeker wijst ook op zijn lage scholingsgraad gezien hij enkel lager onderwijs heeft gevolgd. Hij stelt dat hij opgroeide bij de rebellen in een wereld vol geweld, agressie en ellende en dat men niet blind mag zijn voor het psychologische aspect, verbonden aan hetgeen hij sedert zijn kindertijd heeft meegemaakt, wat een impact kan hebben op zijn mentaal welzijn. Verzoeker besluit dat het dan ook geenszins verwonderlijk is dat zodra hij voet op Belgisch grondgebied zet en een coherent relaas dient te geven van de feiten zoals deze zich hebben voorgedaan, hij fouten maakt en als het ware in een getraumatiseerde toestand verkeert op het ogenblik dat hij een eerste contact onderhoudt met DVZ en het CGVS. Uit de mensenrechtenrapporten blijkt dat Sierra Leone geen veilig land betreft en dat zij die werkzaam zijn in de diamantmijnen automatisch verkeren in een omgeving waar geweld en corruptie welig tiert.

2.1.2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas

en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit. Hij legt tevens incoherente verklaringen af omtrent zijn vluchtweg daar hij enerzijds beweert via Guinee en Senegal naar België te zijn gereisd (administratief dossier, stuk 3, p.5) en anderzijds verklaart vanuit Sierra Leone, met een tussenstop in Marokko, naar België te zijn gereisd (administratief dossier, stuk 10, nr.34). Voorgaande vaststellingen zijn een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

In casu stelt de bestreden beslissing terecht vast dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de dood van twee leden van zijn groep van mijnwerkers daar hij enerzijds verklaarde dat B. en A. overleden ingevolge het gevecht (administratief dossier, stuk 3, p.8-9) terwijl hij anderzijds voorhield dat I. en A. stierven (administratief dossier, stuk 9, p.2). Aangezien voormelde gebeurtenis verzoekers directe vluchtaanleiding was en derhalve de essentie uitmaakt van zijn asielaanvraag, komt de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ernstig op de helling te staan.

Verzoekers beweringen aangaande zijn getraumatiseerde toestand tijdens het eerste gehoor zijn niet dienstig aangezien de verklaringen inzake I. en A. de essentie uitmaken van het asielrelaas zodat aangenomen moet worden dat deze feiten in het geheugen gegrift zijn.

Indien verzoekers relaas al geloofwaardig zou zijn, *quod non* gelet op voormelde manifeste tegenstrijdigheid, dient te worden vastgesteld dat het relaas in casu tevens een gemeenrechtelijk misdrijf betreft daar het handelt om een ruzie omwille van een gevonden diamant die uitmondt in gevecht ten gevolge waarvan twee doden vallen. Verzoeker toont te dezen bovendien niet aan dat hij omwille van één van de criteria van de vluchtelingenconventie vervolgd zou worden of de bescherming niet zou kunnen verkrijgen van de overheid. Verzoeker brengt tot op heden evenmin enig begin van bewijs bij dat hij in de negatieve aandacht staat van de autoriteiten van zijn land van herkomst.

Kritiek op de overtollige motieven inzake zijn broer en zijn geografische kennis, kan op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.2.1. Verzoeker beroept zich op de subsidiaire beschermingsstatus en verwijst naar de aangehaalde elementen.

2.2.2. Gelet op de sub 2.1.2 gedane vaststellingen en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2, b van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zich zou beroepen op de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet, merkt verweerder terecht op dat hij niet aannemelijk maakt dat er in Sierra Leone actueel een situatie heerst van “willekeurig geweld” in het kader van een “internationaal of binnenlands conflict” ten gevolge waarvan er een ernstige bedreiging is voor het leven of de persoon van een burger.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS